

Romiešu karavīri piestūma priekšā kapam akmeni un sargāja to. Lai neviens netiktu ne iekšā, ne ārā.

19

Ja tās būtu beigas, tad šis būtu ļoti skumjš stāsts. Bet Dievs izdarīja kaut ko brīnišķīgu. Jēzus nepalika miris!

20

Pirmajā nedēļas dienā agri no rīta daži no Jēzus mācekļiem ieraudzīja, ka kapa akmens ir novelts malā. Viņi ieskatījās iekšā, bet Jēzus tur nebija.

21

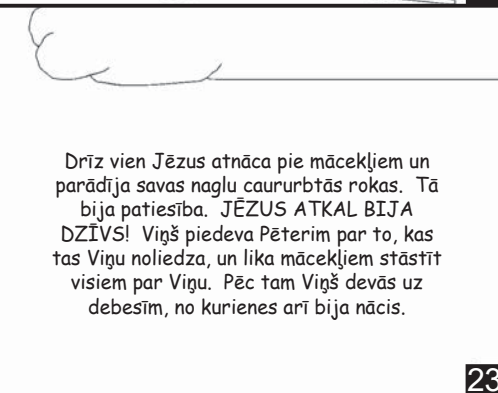
Viena sieviete palika pie kapa un gauži raudāja. Viņai parādījās Jēzus! Viņa priecīgi steidzās atpakaļ, lai pastāstītu to pārējiem mācekļiem. „JĒZUS IR DZĪVS! JĒZUS IR AUGŠĀMCĒLIES NO

MIRONIEM!”

22

Pirmās Lieldienas

Pirmās Lieldienas

Stāsts no Dieva Vārda, Bībeles,

atrodas

Mateja 26-28, Lūkas 22-24,
Jāņa 13-21

Drīz vien Jēzus atnāca pie mācekļiem un parādīja savas naglu caururbtās rokas. Tā bija patiesība. **JĒZUS ATKAL BIJA DZĪVS!** Viņš piedeva Pēterim par to, kas tas Viņu noliedza, un lika mācekļiem stāstīt visiem par Viņu. Pēc tam Viņš devās uz debesīm, no kurienes arī bija nācis.

23

„Kad kļūst izprotami Tavi vārdi, tie apgaismo.”
Psalmi 119:130

Autors Edward Hughes
Ilustrācijas Janie Forest

Tulkojis Christian Lingua
www.ChristianLingua.com
Adaptācija Lyn Doerksen

54. no 60 stāstiem

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

Licence: jums ir tiesības kopēt un drukāt šo stāstu,
ja vien jūsu mērķis nav to pārdot.

Dievs zina, ka esam darījuši sliktas lietas, ko Viņš sauc par grēku. Sods par grēku ir nāve.

Dievs tik ļoti mūs mīl, ka sūtīja Savu Dēlu Jēzu, lai tas mirtu pie Krusta un izciestu sodu mūsu vietā. Jēzus augšāmcēlās no miroņiem un devās atpakaļ uz Debesīm! Tagad Dievs var piedot mūsu grēkus.

Ja tu vēlies atgriezties no saviem grēkiem, pasaki Dievam šos vārdus: Mīļais Dievs, es ticu, ka Jēzus nomira par mani un tagad atkal ir dzīvs. Lūdzu, ienāc manā dzīvē un piedod manus grēkus, lai es varētu dzīvot jaunu dzīvi un būt ar Tevi mūžīgi. Palidzi man dzīvot Tev kā Tavam bērnam. Āmen. Jāņa 3:16

Katru dienu lasi Bībeli un runā ar Dievu!

Latviešu

Latvian

Sieviete stāvēja uz trokšņainas pakājes un skumji vēroja šausmīgu ainu. Viņas Dēls mira. Šī sieviete bija Marija, un viņa stāvēja vietā, kur sīta krusta Jēzu.

Kā tas varēja notikt? Kā Jēzus varēja noslēgt tik brīnišķīgu dzīvi tik šausmīgā veidā? Kā gan Dievs varēja ļaut Savam Dēlam tikt piesistam krustā un nomirt? Vai Jēzus kļūdījās par to, Kas Viņš bija? Vai Dieva plāns izgāzās?

1

2

Nē! Dieva plāns neizgāzās. Jēzus neklūdījās. Jēzus vienmēr zināja, ka Viņu nonāvēs ļauni cilvēki. Pat tad, kad Jēzus bija vēl mazs, vecs vīrs vārdā Simeans teica Marijai, ka viņu gaida bēdas.

3

Dažas dienas pirms Jēzus nāves, pie Viņa atnāca kāda sieviete un izlēja Viņam uz kājām svaidāmo eļļu. „Viņa izšķiež naudu,” sūdzējās mācekļi. „Viņa ir padarījusi labu darbu,” teica Jēzus. „Viņa svaidīja mani kapam.” Cik savādi vārdi!

4

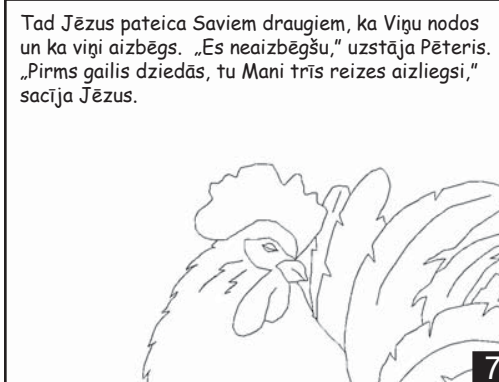
Pēc tam Jūda, viens no Jēzus divpadsmit mācekļi piekrita nodot Jēzu augstajiem priesteriem par 30 sudraba gabaliem.

5

Jūdu Pashā svētkos Jēzus sarīkoja pēdējās vakariņas ar Saviem mācekļiem. Viņš stāstīja viņiem brīnišķīgas lietas par Dievu un par Dieva apsoltījumiem tiem, kas Viņu mīl. Jēzus deva viņiem maizi, un viņi dzēra no viena kausa. Tā Jēzus atgādināja tiem, ka Viņa miesa un asinis tiek dotas par to, lai viņi saņemtu piedošanu par grēkiem.

6

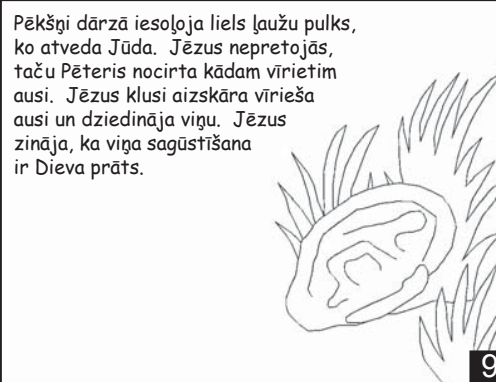
Tad Jēzus pateica Saviem draugiem, ka Viņu nodos un ka viņi aizbēgs. „Es neaizbēgšu,” uzstāja Pēteris. „Pirms gailis dziedās, tu Mani trīs reizes aizliegsi,” sacīja Jēzus.

7

Vēlāk tanī naktī Jēzus devās uz Ģetzemanes dārzu, lai lūgtu Dievu. Mācekļi, kas bija kopā ar Viņu, aizmīga. „Mans Tēvs,” lūdza Jēzus. „...Lai šis biķeris iet Man garām, tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu gribi.”

8

Pēkšņi dārzā iesoloja liels ļaunu pulks, ko atveda Jūda. Jēzus nepretojās, taču Pēteris nocirta kādam vīrietim ausi. Jēzus klusi aizskāra vīrieša ausi un dziedināja viņu. Jēzus zināja, ka viņa sagūstīšana ir Dieva prāts.

9

Pūlis aizveda Jēzu pie augstā priestera. Tur jūdu vadonji nolēma, ka Jēzum ir jāmirst. Netālu pie ugunsкура kopā ar kalpiem stāvēja Pēteris un visu vēroja.

10

Cilvēki trīs reizes uzlūkoja Pēteri un sacīja: „Tu biji ar Jēzu!” Pēteris trīs reizes liedzās, kā arī bija teicis Jēzus. Pēteris pat lādējās un dievojās.

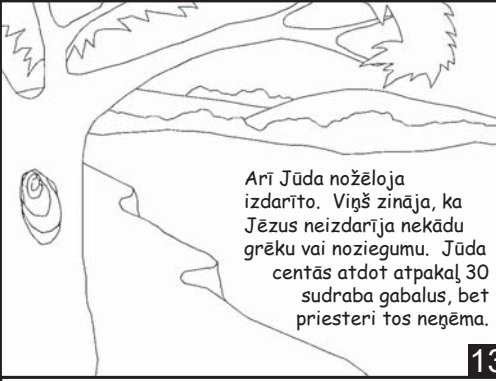
11

KIKERIKŪ

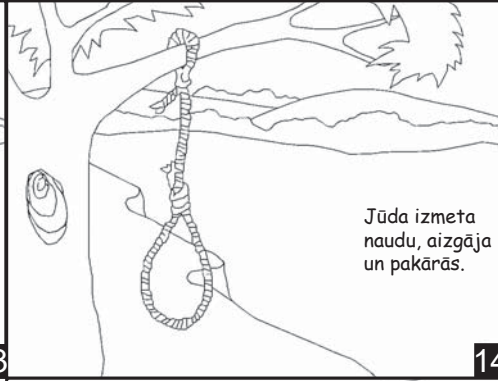
Tajā pašā brīdī dziedāja gailis. Pēterim tā likās kā Dieva balss. Pēteris atcerējās Jēzus vārdus un gauži raudāja.

12

Arī Jūda nožēloja izdarīto. Viņš zināja, ka Jēzus neizdarīja nekādu grēku vai noziegumu. Jūda centās atdot atpakaļ 30 sudraba gabalus, bet priesteri tos neņēma.

13

Jūda izmeta naudu, aizgāja un pakārās.

14

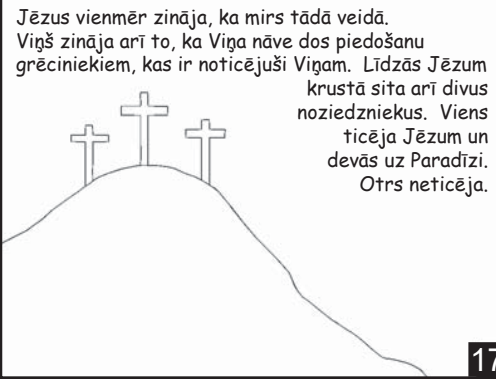
Priesteri aizveda Jēzu pie romiešu valdītāja Pilāta. Pilāts teica: „Es nekādas vainas pie Viņa neatrodu.” Bet pūlis turpināja brēkt: „Sit Viņu krustā! Sit Viņu krustā!”

15

Galū galā Pilāts padevās un piesprieda Jēzum krusta nāvi. Karavīri sita Jēzu, splāva Viņam sejā un šauta. Savā nežēlībā viņi nopina vainagu no gariem, asiem ērkšķiem un uzlika to Viņam galvā. Pēc tam viņi piesita Viņu koka krustā, lai Viņš mirtu.

16

Jēzus vienmēr zināja, ka mirs tādā veidā. Viņš zināja arī to, ka Viņa nāve dos piedošanu grēciniekiem, kas ir noticējuši Viņam. Līdzās Jēzum krustā sita arī divus noziedzniekus. Viens ticēja Jēzum un devās uz Paradīzi. Otrs neticēja.

17

Pēc vairāku stundu ilgām ciešanām Jēzus sacīja: „Viss ir papildīts,” un nomira. Viņa darbs bija pabeigts. Viņa ticēja Jēzum un devās uz Paradīzi. Otrs neticēja.

18